

ชื่อเรื่อง การคุ้มครองแรงงานนักศึกษาที่ทำงานบางช่วงเวลา: กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษม

ชื่อผู้วิจัย เบญจวรรณธรรมรัตน์ และ พัทธม ใจสอาด

ปีที่วิจัย 2556

บทคัดย่อ

1 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ) ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายคุ้มครองแรงงานบางช่วงเวลาของไทยกับกฎหมายคุ้มครองแรงงานบางช่วงเวลาตามกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายของต่างประเทศ 2) ศึกษาสภาพและปัญหากฎหมายคุ้มครองแรงงานที่ทำงานบางช่วงเวลาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 3) ศึกษากำหนดรูปแบบของกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่เหมาะสมในการคุ้มครองแรงงานที่ทำงานบางช่วงเวลา การดำเนินการวิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่ม ประชากร โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน คน ซึ่ง 23 เลือกโดยวิธีการเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า ประเทศไทยไม่มีกฎหมายคุ้มครองแรงงานบางช่วงเวลาโดยเฉพาะ แรงงานบางช่วงเวลาอยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายแรงงานเช่นเดียวกับแรงงานปกติทั่วไป แตกต่างจากอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ .ศ.ว่าด้วยการทำงานบางช่วงเวลา ค 1751994 และกฎหมายต่างประเทศที่มีบทบัญญัติคุ้มครองแรงงานบางช่วงเวลา โดยมีทั้งการบัญญัติกฎหมายบางช่วงเวลาขึ้นมาโดยเฉพาะ และวางหลักเกณฑ์ไว้ในกฎหมายแรงงาน ด้านสภาพและปัญหาทางกฎหมายการคุ้มครองแรงงานนักศึกษาที่ทำงานบางช่วงเวลา พบว่ามีปัญหาทางกฎหมายหลายประการ อาทิ ปัญหาค่านิยาม ปัญหาเกี่ยวกับแบบสัญญาจ้าง ปัญหาวัน เวลาทำงาน ปัญหาเกี่ยวกับค่าจ้าง ปัญหาการเลิกจ้างและการจ่ายค่าชดเชย ปัญหาสิทธิประโยชน์ในกองทุนประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทน จากการศึกษาพบแนวทางกำหนดรูปแบบกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานนักศึกษาที่ทำงานบางช่วงเวลา 1 แนวทาง ได้แก่ 3) การตราเป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานบางช่วงเวลาขึ้นมาโดยเฉพาะ 2) การตราเป็นกฎหมายลำดับรอง 3) การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายแรงงานเดิม

อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยเห็นว่า แนวทางการจัดรูปแบบกฎหมายที่เหมาะสมในการคุ้มครองแรงงาน
นักศึกษาที่ทำงานบางช่วงเวลา ได้แก่ การตราเป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานบางช่วงเวลาขึ้นมา
โดยเฉพาะ เพื่อให้สามารถกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ให้มีเนื้อหาครอบคลุมใน
ประเด็นปัญหาต่าง ๆ ก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างต่อไป

คำสำคัญ: การคุ้มครองแรงงาน แรงงานนักศึกษา มหาวิทยาลัยจันทรเกษม